

Sygn. akt VII U 1501/15

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24.02.2016 r.

Sąd Okręgowy / Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Świdnicy

Wydział VII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący-Sędzia : SSO Joanna Sawicz

Protokolant :st. sekretarz sądowy Gabriela Zaborowska

przy udziale - - -

po rozpoznaniu w dniu 24.02.2016 r. w Świdnicy

sprawy **N. S.**

przy udziale **strony płatnika składek J. G. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Kancelaria Doradztwa (...) w Ś.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o wysokość podstawy wymiaru składek

na skutek odwołania **N. S.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia 30.06.2015 r. Nr (...)

I. **oddala odwołanie;**

II. **zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 240 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

Sygn. akt VII U 1501/15

UZASADNIENIE

J. G. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 30.06.2015r., w której organ rentowy określił dla **N. S.** wysokość podstawy wymiaru składek za miesiąc styczeń i luty 2015 roku z tytułu zatrudnienia u płatnika składek **J. G. prowadzącej Kancelarię Doradztwa (...) w Ś.** na ubezpieczenie emerytalne i rentowe, chorobowe, wypadkowe i ubezpieczenie zdrowotne .

Odwołanie od tej decyzji o tożsamej treści wniosła również powódka N. S..

Odwołujące podniosły, iż strona pozwana nie przedstawiła przekonujących dowodów na to, że ustalenie określonych warunków zatrudnienia N. S. (wynagrodzenie miesięczne w wysokości 3000 zł brutto za pracę w wymiarze 1/2 etatu) miało na celu uzyskanie wyższych świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Podano, że od miesiąca w którym nawiązano współpracę z N. S. do chwili obecnej utrzymuje się tendencja wzrostowa liczby stale napływających nowych klientów powołujących się na ogłoszenia umieszczane przez ubezpieczoną. Bezpośrednio przed jak i w trakcie korzystania ze świadczonej pracy przez N. S. płatnik korzystał z usług zewnętrznych firm, tj. „(...)” B. P. oraz (...) T. B.. Dokumenty księgowe w postaci faktur wystawionych przez firmę (...) na łączną kwotę 17 835,00 zł brutto za okres styczeń-luty 2015 r. oraz znikome efekty pracy potwierdzają, zdaniem skarżących, że nawiązanie współpracy z N. S. dla płatnika składek było w pełni uzasadnione i opłacalne. Różnica stawek wynagrodzenia N. S. i innych pracowników płatnika jest w ocenie skarżących uzasadniona zakresem obowiązków N. S. – zatrudnionej na stanowisku o dużym stopniu samodzielności, wymagającym inicjatywy i kreatywności. Odwołanie się przez ZUS do wysokości wynagrodzenia osiąganego przez N. S. u innego pracodawcy na innym stanowisku i z odmiennym zakresem obowiązków było również bezzasadne.

Strona pozwana Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniosła o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie od odwołujących na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego w kwocie po 240 zł. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że ustalone w umowie o pracę wynagrodzenie dla N. S. nie jest adekwatne do wykonywanej pracy i wynagrodzeń zatrudnianych przez płatnika pracowników z uwagi na nierówne traktowanie w zatrudnieniu. Zdaniem organu rentowego płatnik ustalił wynagrodzenie na kwestionowanym poziomie w celu skorzystania przez N. S. z wysokich świadczeń z ubezpieczenia społecznego w czasie choroby, w okresie ciąży i po urodzeniu dziecka w okresie zasiłku macierzyńskiego, tym bardziej że ubezpieczona od lat pozostaje w zatrudnieniu w pełnym wymiarze czasu pracy w innym zakładzie pracy.

Pismem procesowym z dnia 27.08.2015r. J. G. cofnęła odwołanie od zaskarżonej decyzji, co skutkowało umorzeniem postępowania w sprawie z odwołania J. G. na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 2.12.2015r. Jednocześnie Sąd postanowieniem z dnia 4.01.2016r. zawiadomił płatnika składek jako stronę o toczącym się postępowaniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. G. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą: Kancelaria Doradztwa (...), przy czym uprawnienia radcy prawnego uzyskała

Bezsporne.

W związku z prowadzoną działalnością w dniu 1.02.2014r. J. G. zawarła z T. B. - (...) Handlowe (...) umowę o współpracy na czas nieokreślony, której przedmiotem jest kompleksowa obsługa w zakresie poszukiwania klienta i nawiązywania współpracy z innymi Kancelariami i przedsiębiorstwami, nawiązywanie, rozwijanie i utrwalanie kontaktów handlowych z odbiorcami sprzedawanych przez zleceniodawcę usług, stałe badanie rynków sprzedaży, sprawdzanie poprawności dokumentów sprzedażowych. Za wykonanie powyższych usług, strony ustaliły wynagrodzenie prowizyjne dla T. B., uzależnione od wyników sprzedaży, nie większe jednak niż 10% zysku wypracowanego przez zleceniobiorcę netto osiągniętego ze sprzedaży w danym miesiącu. W umowie liczba "10%" została poprawiona na "40%."

Umowa ta jest kontynuowana do chwili obecnej.

T. B. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) Handlowe (...) wystawił dwie faktury VAT na rzecz Kancelarii Doradztwa (...) J. G.: nr (...) z dnia 30.01.2015r. na kwotę 7. 380 zł oraz nr (...) z dnia 27.02.2015 r. na kwotę 10 455 zł brutto. Faktury te obejmują różne okresy rozliczenia.

Dodatkowo płatnik składek w zakresie usług reklamowych współpracował z firmą prowadzoną przez B. P. (...)

(dowód: umowa o współpracy , faktury, akta ZUS, zeznania stron)

N. S. ur. (...) w 2012 roku ukończyła trzyletnie studia w formie niestacjonarnej na kierunku logistyka w Państwowej Wyższej szkole Zawodowej im. (...) w W. i uzyskała tytuł inżyniera, a następnie w 2013 roku ukończyła dwusemestralne studia podyplomowe w zakresie menadżer handlu i usług na w/w uczelni.

Początkowo w latach 2011-2012 ubezpieczona pracowała na umowę zlecenia w firmie w (...) Spółka z o.o. na stanowisku sprzedawca, gdzie osiągała miesięczne wynagrodzenia w wysokości ok. 1000-1500zł. Natomiast od dnia 6.08.2012r. N. S. pracuje nieprzerwanie w Fabryce (...) Spółka z o.o. w W. w pełnym wymiarze czasu pracy w oparciu o umowę o pracę , obecnie jako specjalista ds. logistyki i zaopatrzenia od dnia 1.10.2014r. za wynagrodzeniem 2.000 zł brutto (przy uwzględnieniu wszystkich dodatków ok. 2000 zł netto) w godzinach między 8 a 16 od poniedziałku do piątku.

(dowód: zeznania powódki N. S. , akta osobowe)

Z dniem 14.01.2015r. , będąc w zaawansowanej ciąży N. S. została zatrudniona w Kancelarii (...) na podstawie umowy o pracę na okres próbny dwóch miesięcy na ½ etatu na stanowisku koordynator działań promocyjnych i marketingowych.

W umowie strony oznaczyły, że miejscem wykonywania pracy jest siedziba pracodawcy. Praca miała być wykonywana w formie telepracy. N. S., zgodnie z umową, miała wykonywać pracę polegającą na: wysyłaniu drogą mailową informacji o poszukiwaniu przez Kancelarię zleceń, zamieszczanie takich informacji na portalach społecznościowych, miejscach przeznaczonych do ogłoszeń w Internecie, poszukiwaniu portali na których umieszczane będą w/w ogłoszenia, rozpowszechnianie w Internecie informacji o kancelarii i chęci współpracy, poszukiwanie w Internecie ogłoszeń osób poszukujących prawnika i przekazywanie w raporcie informacji o danych niezbędnych do odpowiedzi, poszukiwanie zagranicznych portali, gdzie Polacy poszukują prawnika w Polsce. W umowie o pracę strony ustaliły wynagrodzenie w wysokości 3.000 zł.

W dniu 13.03.2015r. umowa o pracę uległa z mocy prawa przedłużeniu do dnia porodu.

N. S. nie stawiała się do pracy w siedzibie kancelarii. Obowiązki związane z zatrudnieniem w Kancelarii wykonywała po zakończeniu pracy w Fabryce (...). Pracownik kancelarii, P. S., kontaktowała się z nią w godzinach pracy Kancelarii, tj. między godz. 9.00 a godz. 17.00 (czyli w godzinach pracy powódki w/w Fabryce)- za pomocą poczty elektronicznej, telefonu, przesyłając jej treść ogłoszeń, które miała umieszczać na stronach internetowych. N. S. w ramach zawartej umowy z płatnikiem składek Kancelarią Doradztwa (...) zamieszczała proste ogłoszenia na portalach internetowych, celem reklamy usług świadczonych przez w/w kancelarię. N. S. zamieszczała ogłoszenia typu: „prawnik podejmie się obsługi prawno-księgowej spółki z o.o. tel. [...]”, „prawnik podejmie się prowadzenia spraw rozwodowych tel. [...]”, „porady prawne tel. [...]”, „windykacja wierzytelności tel. [...]”, „sporządzenia umów tel. [...]” itp. Jednocześnie w przypadku pojawienia się odpowiedzi na zamieszczone ogłoszenie, przekazywała informacje na ten temat pracownikowi kancelarii P. S., której składała cotygodniowe raporty ze swojej pracy, i która nadzorowała jej pracę.

W trakcie zatrudnienia powódki, J. G. miała z nią kontakt jedynie ok. trzy razy, w tym w dniu zawarcia umowy o pracę.

Począwszy od dnia 19.02.2015r. ubezpieczona była niezdolna do pracy z uwagi na ciążę. Na jej stanowisko płatnik składek nie zatrudnił innego pracownika.

W dniu 27 maja 2015 r. N. S. urodziła dziecko.

(dowód : akta ZUS, zeznania stron, akta osobowe powódki, zeznania świadka P. S.)

W latach 2013-2015 płatnik składek zatrudniał pracowników w oparciu o umowy zlecenia, umowy o pracę, a także stażystów, którzy byli wynagradzani przez instytucję kierującą ich do pracy.

W okresie 2013-2015 r. pracę na rzecz J. G., poza odwołującą, świadczyły następujące osoby:

- M. O. od 27.12.2012r. do 31.05.2013r. na podstawie umowy o pracę na stanowisku prawnik na 1/10 etatu z podstawą wymiaru składek w przeliczeniu na pełny miesiąc 160 zł,

- K. Ł. na podstawie umowy zlecenia od dnia 16.06.2014r. do dnia 8.09.2014 r. na stanowisku dyrektora biura (...) za wynagrodzeniem 1250zł, brutto,

- R. I. – początkowo na podstawie umowy zlecenia z dnia 28.10.2014r. za wynagrodzeniem 1500 zł brutto, a od 26.05.2015r. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w wymiarze 1/2 etatu za wynagrodzeniem 875 zł brutto – na stanowisku kierownik prawno-administracyjny (do obowiązków tego pracownika należały czynności administracyjne, sporządzanie pism procesowych, kontakty z klientami kancelarii, a nawet zastępstwo J. G. – pełnomocnictwo w aktach).

- P. S. - początkowo na podstawie umowy zlecenia z dnia 3.02.2015r. (podstawa wymiaru składek za luty - 0 zł, za marzec - 1429,30 zł, za kwiecień - maj - 1.649, 19 zł), a od 25.05.2015r. do 12.10.2015r. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w wymiarze 1/3 etatu za wynagrodzeniem 584 zł brutto – na stanowisku młodszy asystent prawnika (do obowiązków tego pracownika należały czynności administracyjne, sporządzanie pism procesowych, kontakty z klientami kancelarii, formułowanie ogłoszeń zamieszczanych w Internecie przez N. S.).

- K. Z. – na podstawie umowy o pracę na okres próbny, a następnie umowy na czas określony od dnia 24.11.2014r. do dnia 23.03.2015r. na stanowisku pomoc ds. administracyjno-porządkowych za wynagrodzeniem 1.680 zł brutto, od dnia 7.01.2015r. w/w pracownik był niezdolny do pracy w związku z ciążą,

- O. K. – stażysta od dnia 1.04.2015r. do 30.09.2015r. otrzymujący wynagrodzenie wypłacane przez (...) Wojewódzką Komendę Ochotniczych Hufców Pracy we W.,

- E. M. – stażysta od dnia 4.05.2015 r. do 3.11.2015 r. otrzymująca wynagrodzenie wypłacane przez (...) Wojewódzką Komendę Ochotniczych Hufców Pracy we W.

W/w stażysty wykonywali prace podobne do czynności wykonywanych przez N. S., z tym, że sami wyszukiwali darmowe strony internetowe, na których następnie zamieszczali ogłoszenia o działalności kancelarii. Ogłoszenia O. K. były zbliżone w treści do tych zamieszczanych przez N. S., natomiast ogłoszenia E. M. były bardziej rozbudowane.

(dowód: zeznania świadka P. S. , informacje z dnia 4.01.2016r. i z dnia 13.10.2015r., akta ZUS)

W związku ze złożonym wnioskiem o wypłatę zasiłku chorobowego przez N. S., organ rentowy wszczął postępowanie wyjaśniające, podczas którego strony przedstawiły dowody dotyczące wykonywania umowy. Nadto przesłuchano ubezpieczoną.

Zaskarżoną decyzją nr (...) z dnia 30.06.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia N. S. podlegającej ubezpieczeniom jako pracownik u płatnika składek G. i Wspólnicy J. G. wynosi: za styczeń 2015 r. na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, ubezpieczenie chorobowe, ubezpieczenie wypadkowe: 508,06 zł, a na ubezpieczenie zdrowotne: 438,40 zł; za luty 2015 r. na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, ubezpieczenie chorobowe, ubezpieczenie wypadkowe: 562,50 zł.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wysokość ustalonego dla N. S. wynagrodzenia, w ocenie organu rentowego, nie znajduje uzasadnienia, biorąc pod uwagę miesięczne wynagrodzenie jakie osiągają dwie pracownice kancelarii zatrudnione przez kilka miesięcy na umowę zlecenia. Pracownice te, bezpośrednio związane z obsługą klientów kancelarii, posiadające merytoryczną wiedzę z zakresu jej działania, są bardziej zaangażowane w pracę niż

N. S., która jedynie zamieszczała na darmowych portalach internetowych ogłoszenia o usługach kancelarii. W ocenie organu rentowego przyznanie ubezpieczonej tak wysokiego ubezpieczenia było nieważne z mocy art. 58 § 2 i 3 k.c. w zw. z art. 300 k.p., a tym samym znajduje uzasadnienie ograniczenie od dnia 14.01.2015r. podstawy wymiaru składek do kwoty 1/2 minimalnego wynagrodzenia za pracę, tj. do kwoty 875 zł. Podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne za styczeń i luty 2015 r. została ustalona za przepracowaną przez ubezpieczoną część miesiąca.

(dowód: akta ZUS)

W latach 2013-2014 Kancelaria Doradztwa (...) prowadzona przez J. G. osiągnęła następujący roczny dochód:

- rok 2013 - 68 074 zł,

- rok 2014 - 53 035 zł (średnio miesięcznie 4.420 zł).

Pod koniec 2014 roku i następnie w 2015 roku w/w płatnik składek zaczął mieć problemy ekonomiczne. W okresie od stycznia 2015r. do maja 2015r. przychody i dochody firmy sukcesywnie spadały, generując stratę w wysokości 9.511,28 zł.

Spowodowało to m.in. konieczność podjęcia dodatkowego zatrudnienia przez J. G..

(dowód: księga przychodów i rozchodów , zeznania strony stron)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie N. S. jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu.

Istotę niniejszego procesu stanowiło ustalenie, czy organ rentowy zaskarżoną decyzją zasadnie ustalił podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalno-rentowe, chorobowe i wypadkowe za okres stycznia i lutego 2015 r. N. S., podlegającej ubezpieczeniom społecznym jako pracownik u płatnika składek J. G.. Zakład Ubezpieczeń Społecznych za przychód stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne odwołującej za miesiące styczeń-luty 2015 r. przyjął kwoty obliczone od minimalnego wynagrodzenia za pracę, które w 2015 r. wynosiło 1750 zł, przy uwzględnieniu wymiaru czasu pracy odwołującej wynoszącego 1/2 pełnego wymiaru czasu pracy i przy uwzględnieniu liczby przepracowanych dni w danych miesiącach.

Bezspornym w niniejszej sprawie był fakt zawarcia umowy o pracę z dnia 14 stycznia 2015r. na okres próbny dwóch miesięcy pomiędzy J. G. – jako pracodawcą, a N. S. – jako pracownikiem, na stanowisku koordynatora działań promocyjnych i marketingowych, w 1/2 pełnego wymiaru czasu pracy. .

W myśl art. 18 ust. 1 w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2015r. poz. 121) podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz na ubezpieczenie chorobowe i ubezpieczenie wypadkowe pracowników stanowi przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych, osiągnięty przez pracowników z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy. W podstawie tej nie uwzględnia się wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy wskutek choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną oraz zasiłków. Z kolei podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne pracowników stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe pomniejszona o kwoty składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i chorobowe finansowanych przez ubezpieczonych niebędących płatnikami składek, potrąconych przez płatników ze środków ubezpieczonego.

Kompetencja organu ubezpieczeń społecznych w zakresie weryfikowania treści umowy co do postanowień określających wynagrodzenie za pracę, czyli przychód zadeklarowany jako podstawa wymiaru składek znajduje uzasadnienie w przepisie art. 86 w/w ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

W uchwale z dnia 27.04.2015r., II UZP 2/05, Sąd Najwyższy wskazał, że w ramach art. 41 ust. 12 i 13 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137 poz. 887 ze zm.) Zakład

Ubezpieczeń Społecznych może zakwestionować wysokość wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe, jeżeli okoliczności sprawy wskazują, że zostało wypłacone na podstawie umowy sprzecznej z prawem, zasadami współżycia społecznego lub zmierzającej do obejścia prawa (art. 58 k.c.).

Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Krakowie w uzasadnieniu wyroku z dnia 25 września 2012r. (sygn. III AUa 398/12, LEX nr 1223252), umowa o pracę wywołuje nie tylko skutki bezpośrednie, dotyczące wprost wzajemnych relacji między pracownikiem i pracodawcą, lecz także dalsze, pośrednie, w tym w dziedzinie ubezpieczeń społecznych, kształtując stosunek ubezpieczenia społecznego, w tym wysokość składki, co w konsekwencji prowadzi do uzyskania odpowiednich świadczeń. W konsekwencji ocena postanowień umownych może i powinna być dokonywana także z punktu widzenia prawa ubezpieczeń społecznych, a więc nie tylko z punktu widzenia interesu pracownika, ale także interesu publicznego. Alimentacyjny charakter świadczeń przyznawanych z tytułu ubezpieczenia społecznego oraz zasada solidaryzmu sprawiają, że płaca stanowiąca jednocześnie podstawę wymiaru składek nie może być ustalana ponad granicę płacy słusznej, sprawiedliwej i zapewniającej godziwe utrzymanie. Nie może przy tym rażąco przewyższać wkładu pracy, by w konsekwencji składka na ubezpieczenie społeczne przekładała się na świadczenie w kwocie nienależnej. Prawidłowo więc organ rentowy podniósł, iż ustalenie w umowie o pracę rażąco wysokiego wynagrodzenia za pracę może być, w konkretnych okolicznościach, uznane za nieważne jako dokonane z naruszeniem zasad współżycia społecznego, polegającym na świadomym osiągnięciu nieuzasadnionych korzyści z systemu ubezpieczeń społecznych kosztem innych uczestników tego systemu, a więc z pominięciem zasady solidarności ubezpieczonych.

Podstawę wymiaru składki ubezpieczonego będącego pracownikiem stanowi wynagrodzenie godziwe, a więc należne, właściwe, odpowiednie, rzetelne, uczciwe i sprawiedliwe, zachowujące cechy ekwiwalentności do pracy, natomiast ocena godziwości tego wynagrodzenia wymaga uwzględnienia okoliczności każdego konkretnego przypadku, a zwłaszcza rodzaju, ilości i jakości świadczonej pracy oraz wymaganych kwalifikacji (zob. uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 25 września 2012r., sygn. III AUa 398/12).

Okoliczności niniejszej sprawy uprawniały organ rentowy do zweryfikowania wysokości podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne odwołującej - z tytułu zatrudnienia u płatnika składek J. G.. W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na znaczną różnicę pomiędzy wynagrodzeniem za pracę przyznanym N. S. a wynagrodzeniami za pracę innych pracowników kancelarii (również osób zatrudnionych na podstawie umów cywilnoprawnych). Zauważyć należy, że wynagrodzenia pracowników zatrudnionych w latach 2013-2015 – u płatnika składek stanowiły kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę, ewentualnie dostosowane do wymiaru czasu danego pracownika.

Nie można podzielić argumentów skarżącej, że różnica pomiędzy wynagrodzeniem jej przyznanym a wynagrodzeniami innych pracowników była w pełni uzasadniona zakresem obowiązków, oceną przydatności, efektywności i merytorycznego przygotowania pracowników. Skarżąca zwróciła uwagę, że stanowisko przez nią zajmowane charakteryzowało się dużym stopniem samodzielności i odpowiedzialności, wymagającym inicjatywy i kreatywności, a odwołująca jest osobą z kwalifikacjami, władającą językami obcymi i zaangażowaną w pracę i rozwój przedsiębiorstwa. Nie sposób uznać jednak, że praca polegająca głównie na zamieszczaniu w Internecie prostych ogłoszeń reklamowych o treści opisanej w części ustaleń faktycznych, często już przygotowanych przez innego pracownika, wymagała jakichś szczególnych umiejętności, kwalifikacji; nadto aby, była to praca związana z dużym stopniem samodzielności, czy odpowiedzialności. Nie można także twierdzić, że praca ta wymagała od ubezpieczonej inicjatywy i kreatywności skoro ubezpieczona nie formułowała nawet samodzielnie treści zamieszczanych ogłoszeń, bo gotowe treści ogłoszeń były jej przesyłane przez pracownika P. S. – wynika to zarówno z zeznań tego świadka jak i z dokumentów znajdujących się w aktach ZUS. Praca N. S. ograniczała się więc do prostych, technicznych czynności, nie wymagających żadnych kwalifikacji czy umiejętności, poza podstawową umiejętnością korzystania z komputera i Internetu. Fakt władania przez odwołującą językami obcymi (a dokładnie językiem angielskim w stopniu komunikatywnym – jak wynika z CV znajdującego się w aktach osobowych, bez posiadania jakichkolwiek certyfikatów potwierdzających te umiejętności) był w istocie bez znaczenia przy wykonywaniu w/w czynności (przy czym nawet ogłoszenia zamieszczane na zagranicznych portalach miały być kierowane do Polaków). Nie można również podzielić stanowiska stron, że powódka wykazała się specjalnym przygotowaniem zawodowym i wysokimi kwalifikacjami, co miałyby uzasadniać

tak wysokie wynagrodzenie przyznane pracownikowi zatrudnionemu na okres próbny i to na pół etatu. Odwołująca skończyła jedynie trzyletnie studia i dwusemestralne studia w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej im. (...) w W., nie zdawała żadnego egzaminu państwowego w zakresie znajomości języka obcego, nie legitymuje się ukończonymi studiami informatycznymi. Natomiast kierunek ukończonych studiów w zakresie logistyki i menadżera handlu i usług w przypadku pracownika zamieszczającego drobne ogłoszenia w Internecie (często przygotowanych już wcześniej przez innego pracownika) i przyjmującego ewentualne odpowiedzi wysyłane drogą elektroniczną pozostają bez istotnego znaczenia dla wykonywanych czynności.

Wskazywanie na zaangażowanie odwołującej w pracę i rozwój przedsiębiorstwa również nie może usprawiedliwić przyznania jej wynagrodzenia na ponad 3-krotnie wyższym poziomie niż innych pracowników. Rację należy przyznać organowi rentowemu, że to właśnie ci pracownicy, wykonujący pracę typową dla kancelarii prawniczej, posiadający merytoryczną wiedzę z zakresu jej działania, mający bezpośredni kontakt z klientami, byli dużo bardziej zaangażowani w rozwój Kancelarii niż odwołująca, a jednak ich wynagrodzenie nie przekraczało kwoty minimalnego wynagrodzenia, nawet w sytuacji, gdy byli zatrudniani w pełnym wymiarze czasu pracy.

Skarżąca starała się wykazać, że działania przez nią podejmowane na rzecz płatnika przysporzyły mu nowych, znaczących klientów, co uzasadniało określenie wysokości wynagrodzenia na 3000 zł brutto. Należy jednak zwrócić uwagę, że wynagrodzenie to nie było wynagrodzeniem prowizyjnym, w żaden sposób nie zależało od efektów pracy, wysokość wynagrodzenia została ustalona w podanej wysokości już przy nawiązaniu stosunku pracy, bez możliwości wcześniejszego zweryfikowania skuteczności i efektywności działań skarżącej. Ponadto fakt zgłaszania się do kancelarii klientów w odpowiedzi na ogłoszenia zamieszczone w Internecie, nie stanowi jakiegóż szczególnej zasługi N. S., co ewentualnie mogłoby usprawiedliwiać zwiększone wynagrodzenie za przysporzenie kancelarii nowych klientów. Należy mieć na uwadze, że czynności odwołującej polegały jedynie na zamieszczaniu na portalach internetowych bardzo prostych w treści ogłoszeń i po zamieszczeniu takich ogłoszeń nie miała ona żadnego wpływu na to czy ktoś na ofertę odpowie, nie zależało to od jakichkolwiek jej umiejętności czy kwalifikacji, a jedynie od elementu losowego. Zgłaszanie się nowych klientów w odpowiedzi na oferty łączyła jedynie więź przyczynowo-skutkowa z wcześniejszym ich zamieszczeniem w Internecie, ale więź ta nie była zależna od przymiotów osoby zamieszczającej oferty.

Dodatkowo należy podnieść, że od chwili zatrudnienia powódki, płatnik składek osiągał coraz niższe dochody, generując stratę.

Porównanie wysokości wynagrodzenia przyznanego skarżącej z wysokością należności za usługi świadczone na rzecz kancelarii przez T. B. (łącznie ponad 17. 000 zł za faktury wystawione w styczniu i lutym 2015 r.) nie uprawnia do wniosku, że wynagrodzenie ustalone dla N. S. jest rzetelne, uczciwe i sprawiedliwe. Zakres usług świadczonych przez te osoby był zupełnie różny, a usługi (...) polegały m.in. na umieszczeniu ogłoszeń reklamowych kancelarii na billboardach, co samo w sobie generuje już niemałe koszty. Ponadto gdyby było tak jak wskazała skarżąca, że praca T. B. nie przynosiła żadnych wymiernych efektów podczas gdy wskutek pracy N. S. do kancelarii zgłaszali się nowi klienci, J. G. nie kontynuowałaby współpracy z T. B. generującej tak duże koszty (podczas gdy jak zeznała, współpraca to jest cały czas kontynuowana), natomiast na stanowisku N. S. zatrudniłaby nowego pracownika (czego nie zrobiła, a okres pracy stażystów wykonujących podobną rodzajowo pracę wygasł we wrześniu i listopadzie 2015 r.). Nie sposób tym samym uznać, że jakość czy efektywność pracy N. S. uzasadniała przyznanie jej wynagrodzenia w wysokości 3000 zł za pracę na 1/2 etatu.

W tym miejscu wskazać należy, że Sąd za głos słowne uznał twierdzenia płatnika J. G., iż wysokość wynagrodzenia odwołującej uzasadniać miało również to, że w przyszłości zamierzała powierzyć jej obowiązki prowadzenia strony internetowej. Żaden odpowiedni zapis w tym przedmiocie nie został wprowadzony w umowie. Gdyby zamiar taki rzeczywiście przyświecał płatnikowi, to nie było uzasadnionych podstaw aby wyższe wynagrodzenie przyznawać pracownikowi już za sam zamiar rozszerzenia w bliżej nieokreślonej przyszłości jego obowiązków. Jednocześnie zważyć należy, że w 2015 r. działalność kancelarii przynosiła straty, a więc tym bardziej nie było podstaw do przyznania

wysokiego wynagrodzenia za pracę (znacznie wyższego niż wynagrodzenia przyznawane pracownikom w okresie kiedy działalność przynosiła zyski), która miała być dopiero świadczona w przyszłości.

Z punktu widzenia logiki i doświadczenia życiowego wydaje się całkowicie nieuzasadnione, aby pracodawca zatrudnił nie znaną mu osobę bez większego doświadczenia zawodowego i żadnego przygotowania merytorycznego w zakresie usług prawniczych oferowanych przez w/w Kancelarię za wynagrodzeniem przewyższającym wielokrotnie wynagrodzenia pracowników zatrudnionych w tej kancelarii, którzy takie przygotowanie posiadali, a nawet przewyższającym dochody samej właścicielki w ostatnim okresie, która z uwagi na pogarszającą się sytuację finansową swojej firmy od listopada 2014 roku była zmuszona podjąć dodatkowe zatrudnienie. Nadto należy ponieść, że jak wynika z informacji dotyczącej zatrudnianych pracowników, płatnik składek, głównie właśnie oszczędności firmy pozyskiwał minimalizując wynagrodzenia swoich pracowników, a nawet zatrudniając osoby opłacane przez jednostkę zewnętrzną.

Brak ekwiwalentności wynagrodzenia powódki w stosunku do świadczonej pracy (odnośnie zakresu i czasu wykonywania) potwierdza także stanowisko zaprezentowane w toku już procesu. Otóż w piśmie z dnia 10.02.2016r. odwołująca wskazała, że w przypadku nie przyjęcia podstawy wymiaru w wysokości 3.000 zł, wnosi o przyjęcie wymiaru podstawy w kwocie 2.000 zł, co wskazuje na całkowite oderwanie ustalonego przez strony wynagrodzenia od faktycznej wartości pracy ubezpieczonej.

Nadto posiłkowo można wskazać na dysproporcje w wynagrodzeniach otrzymywanych przez N. S. u płatnika J. G. a wynagrodzenia otrzymywanego wcześniej w (...) (ok. 1000-1500 zł miesięcznie) oraz w spółce (...) sp. z o.o. w W. (ok. 2000 zł miesięcznie). Oczywiście polityka kształtowania wynagrodzeń leży w wyłącznej gestii poszczególnych pracodawców (o ile nie jest sprzeczna z prawem lub nie zmierza do obejścia prawa). Jednak zwraca uwagę tak znaczna różnica wynagrodzeń u różnych pracodawców jednej osoby (a więc o tych samych kwalifikacjach, umiejętnościach itp.). Nadto polityka wynagrodzeń u płatnika J. G. stosowana wobec innych niż odwołująca pracowników wskazuje raczej na to, że płatnik stara się jak najbardziej minimalizować przedmiotowe koszty, kształtując wynagrodzenia na poziomie minimalnym.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów, których autentyczność nie budziła wątpliwości Sądu i nie była kwestionowana przez strony, z zeznań świadka P. S., dowodu z przesłuchania powódki N. S. i częściowo z dowodu z przesłuchania zainteresowanej J. G..

Dowód z przesłuchania zainteresowanej J. G. Sąd uznał za wiarygodny jedynie częściowo z uwagi na pewne rozbieżności pomiędzy tymi zeznaniami a informacjami jakie były przekazywane do ZUS w toku postępowania wyjaśniającego. Mianowicie w odpowiedzi na wezwanie organu z dnia 26.05.2015 r. J. G. podała, że kancelaria nie zamieszczała ogłoszenia o poszukiwaniu pracownika na etat koordynatora działań promocyjnych i marketingowych, a N. S. została polecona i zaproszona na rozmowę. W toku przesłuchania zaś J. G. zeznała, że ogłoszenie o naborze na stanowisko pracy zostało zamieszczone przez kancelarię i w odpowiedzi na ogłoszenie N. S. przyniosła do kancelarii swoje CV.

W świetle powyższego w ocenie Sądu odwołująca nie wykazała, aby zachodziły przesłanki uzasadniające ustalenie wynagrodzenia ubezpieczonej na tak wysokim poziomie, znacznie odbiegającym od wynagrodzeń pozostałych pracowników płatnika, jak również znacznie odbiegającym od wynagrodzeń dotychczas otrzymywanych przez N. S. od innych pracodawców. Jedynym więc celem odwołującej było uzyskanie wyższych świadczeń z ubezpieczeń społecznych, kosztem innych uczestników tego systemu, a więc z pominięciem zasady solidarności ubezpieczonych.

Konkludując, brak jest podstaw do przyjęcia za uzasadnione w świetle zasad logiki i doświadczenia życiowego, że wynagrodzenie ubezpieczonej jest nie tylko ekwiwalentne do ekonomicznych możliwości pracodawcy, uzasadnione jej zwiększonymi obowiązkami ale również jest zgodne z poczuciem sprawiedliwości w korzystaniu ze świadczeń z ubezpieczenia.

Stosownie do treści art. 58 § 1 - 3 k.c. czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzi odpowiednie przepisy ustawy. Nieważna jest również czynność prawna sprzeczna z zasadami współżycia społecznego. Jeżeli nieważnością jest dotknięta tylko część czynności prawnej, czynność pozostaje w mocy co do pozostałych części, chyba że z okoliczności wynika, iż bez postanowień dotkniętych nieważnością czynność nie zostałaby dokonana. Funkcja powoływanego wyżej przepisu art. 58 k.c. polega na tym, aby zapobiegać powstawaniu stosunków społecznych sprzecznych z porządkiem prawnym i uznanymi normami moralnymi (Z. Radwański (w:) System prawa prywatnego, t. 2, 2002, s. 222). W ocenie Sądu za prawidłowe należy uznać stanowisko organu ubezpieczeniowego, że nie mogą być akceptowane działania osób, które w zależności od sytuacji ubezpieczeniowej minimalizują swoje obowiązki w zakresie opłaty składek, natomiast w kwestii uzyskania jak najwyższych świadczeń z ubezpieczenia społecznego, niezasadnie zawyżają podstawę wymiaru składek. Strony opłacając składkę za styczeń - luty 2015r. w niepełnej wysokości, chciały doprowadzić do sytuacji, aby ubezpieczona uzyskała zarówno zasiłek chorobowy jak i macierzyński w jak najwyższej wysokości, przy jednoczesnym braku jakiegokolwiek uzasadnienia dla wynagrodzenia ustalonego w kwocie 3.000 zł. Stąd też należy uznać za sprzeczne z zasadami współżycia społecznego (zasadą słuszności i elementarnym poczuciem sprawiedliwości społecznej oraz zasadą solidaryzmu) wskazanie podstawy wymiaru składki przez płatnika składek, jako pochodnej wynagrodzenia, którego wysokość jest ustalona tylko i wyłącznie z uwagi na cel, do którego osiągnięcia zmierza ta czynność prawna, tj. uzyskanie wysokich świadczeń z ubezpieczenia społecznego. W konsekwencji powyższa ocena, skutkuje nieważnością w tym zakresie postanowień umowy. Jednocześnie okoliczności niniejszej sprawy pozwalają na zaakceptowanie stanowiska organu ubezpieczeniowego, który ustalił w zaskarżonej decyzji wysokość podstawy wymiaru składki na poziomie minimalnego wynagrodzenia proporcjonalnie do okresu zatrudnienia i wymiaru czasu pracy.

Mając na uwadze powyższe rozważania faktyczne i prawne, Sąd w oparciu o przepis art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie

O kosztach procesu orzeczono w myśl art. 98 k.p.c.